Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym
Ordonanţa asiguratorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Rumunia

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanţele competente pentru emiterea ordonanţei asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 1 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, în cazul actelor autentice, cererea de sechestru asigurător se adresează instanței care este competentă să judece procesul în prima instanță (art. 954 alin. 1 din c.pr.civ.).

Soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se efectuează potrivit dispozițiilor art. 954 – 959. Aceste norme (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ) se aplică în mod corespunzător și actelor autentice.

Conform art. 94 și art. 95 din codul de procedură ciivlă, instanțele competente să judece procesul în primă instanță sunt:

judecătoriile pentru cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv și

tribunalele.

Lista judecătoriilor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea ”Comunicarea actelor”.

Lista tribunalelor este publicată pe site-ul Atlasului la secțiunea ”Hotărâri judecătoreşti în materie civilă şi comercială -Regulamentul Bruxelles I”.

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obţinerea informaţiilor privind contul bancar

Conform art. 2 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești este autoritate competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar în temeiul art. 14 din Regulamentul nr. 655/2014.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obţinere a informaţiilor privind contul bancar

Metoda este ce prevăzuta de art. 14 alin. 5 lit. b) din Regulament.

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești are drept de acces direct la un sistem informatic pus la dispoziție, în condițiile legii, în mod gratuit de către Ministerul Finanțelor Publice.

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanţele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanţă asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 1 alin. 2 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, în aplicarea art. 21 din Regulamentul nr. 655/2014, în ipoteza refuzului de a emite ordonanța asiguratorie, încheierea prin care se respinge cererea de ordonanță asiguratorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare poate fi atacată la instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat încheierea.

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autorităţile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea şi notificarea sau comunicarea ordonanţei asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare şi a altor documente

Conform art. 623 din C.pr.civ., executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepția celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene şi bugetului Comunităţii Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc,** chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.

Soluţionarea cererii, executarea măsurii, desființarea şi ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispoziţiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.).

Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviinţare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

Conform art. 652 alin. (1) lit. b) din C.pr.civ., dacă prin lege nu se dispune altfel, hotărârile judecătoreşti şi celelalte titluri executorii se execută de către executorul judecătoresc din circumscripţia curţii de apel, în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile şi al executării silite directe mobiliare, executorul judecătoresc din circumscripţia curţii de apel unde se află domiciliul ori, după caz, sediul debitorului, sau din circumscripţia curţii de apel unde se află bunurile; în cazul în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, este competent oricare executor judecătoresc;

Conform art. 652 alin. (2) și alin. (4) din C.pr.civ., dacă bunurile urmăribile, mobile, se află în circumscripţiile mai multor curţi de apel, oricare dintre executorii judecătoreşti care funcţionează pe lângă una dintre acestea este competent să realizeze executarea, inclusiv cu privire la bunurile urmăribile aflate în raza celorlalte curţi de apel.

În cazul în care executorul judecătoresc iniţial învestit de creditor constată că nu sunt bunuri şi venituri urmăribile în raza competenţei sale teritoriale, creditorul poate cere instanţei de executare continuarea executării silite printr-un alt executor judecătoresc, dispoziţiile art. 653 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.

Conform art. 7 lit. b), c) și e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuţii în ceea ce privește notificarea actelor judiciare şi extrajudiciare; comunicarea actelor de procedură; aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanţa judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanţei asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Conform art. 623 Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepţia celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat sau bugetului Uniunii Europene şi bugetului Comunităţii Europene a Energiei Atomice, se realizează **numai de către executorul judecătoresc,** chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Soluţionarea cererii, executarea măsurii, desfiinţarea şi ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispoziţiilor art. 954 - 959, care se aplică în mod corespunzător (art. 971 alin. 1 din c.pr.civ.). Măsura sechestrului asigurător se duce la îndeplinire de către executorul judecătoresc, potrivit regulilor prezentului cod cu privire la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător, fără a mai cere vreo autorizare sau încuviinţare în acest sens (art. 955 alin. 1 din c.pr.civ.).

De îndată ce primeşte cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia şi deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare. Încheierea se comunică de îndată creditorului. În cazul în care executorul

judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare, creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii , la instanţa de executare (art. 665 din c.pr.civ.)
Conform art. 7 lit. e) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc îndeplinește atribuţii în ceea ce privește aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanţa judecătorească.

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune şi cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Hotărârile ce se execută provizoriu cu dare de cauţiune nu se vor executa mai înainte de a se depune cauţiunea (art. 678 din c.pr.civ.)
Cel care este obligat personal răspunde cu toate bunurile sale mobile şi imobile, prezente şi viitoare. Ele servesc drept garanţie comună a creditorilor săi.Nu pot face obiectul garanţiei bunurile insesizabile.Creditorii ale căror creanţe s-au născut în legătură cu o anumită diviziune a patrimoniului, autorizată de lege, trebuie să urmărească mai întâi bunurile care fac obiectul acelei mase patrimoniale. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanţelor, pot fi urmărite şi celelalte bunuri ale debitorului.Bunurile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exerciţiului unei profesii autorizate de lege pot fi urmărite numai de creditorii ale căror creanţe s-au născut în legătură cu profesia respectivă. Aceşti creditori nu vor putea urmări celelalte bunuri ale debitorului. (art. 2324 din c.civ.)
Dacă socoteşte că este în interesul executării, executorul judecătoresc îi va cere debitorului, în condiţiile legii, lămuriri în scris în legătură cu veniturile şi bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părţi sau în devălmăşie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum şi pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligaţia sa, arătându-i consecinţele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare. (art. 627 alin. 2 din C.pr.civ.)
Debitorul este obligat, sub sancţiunile prevăzute la art. 188 alin. (2), să declare, la cererea executorului, toate bunurile sale, mobile şi imobile, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părţi sau în devălmăşie, cu arătarea locului în care acestea se află, precum şi toate veniturile sale, curente sau periodice. (art. 647 alin. 2 din C.pr.civ.).
Împărţirea bunurilor proprietate comună pe cote-părţi sau în devălmăşie poate fi hotărâtă, la cererea părţii interesate, şi în cadrul judecării contestaţiei la executare. (art. 712 alin. 4 din C.pr.civ.)
Dacă prin contestaţia la executare s-a cerut de către partea interesată împărţirea bunurilor proprietate comună, instanţa va hotărî şi asupra împărţelii acestora, potrivit legii. (art. 720 alin.2 din C.pr.civ.)
Bunurile mobile care fac obiectul unei diviziuni a patrimoniului afectate exerciţiului unei profesii autorizate nu pot fi urmărite decât de către creditorii ale căror creanţe s-au născut în legătură cu exercitarea profesiei respective. Dacă bunurile nu sunt afectate unui patrimoniu profesional individual, însă servesc la exercitarea ocupaţiei sau profesiei debitorului persoană fizică, pot fi supuse urmăririi silite numai dacă nu există alte bunuri urmăribile şi numai pentru obligaţii de întreţinere sau alte creanţe privilegiate asupra mobilelor.Dacă debitorul se ocupă cu agricultura, nu vor fi urmărite, în măsura necesară continuării lucrărilor în agricultură, inventarul agricol, inclusiv animalele de muncă, furajele pentru aceste animale şi seminţele pentru cultura pământului, în afară de cazul în care asupra acestor bunuri există un drept real de garanţie sau un privilegiu pentru garantarea creanţei. (art. 728 din c.pr.civ.)
Pentru urmărirea conturilor mandatarilor (deținute de un terț în numele debitorului ori de debitor în numele unui terț) există anumite reguli de principiu în materia reprezentării și a mandatului cu reprezentare, menționate în continuare.
Potrivit art. 1.295 din c.civ.,puterea de a reprezenta poate rezulta fie din lege, fie dintr-un act juridic ori dintr-o hotărâre judecătorească, după caz.
Potrivit art. 1.296 din c.civ. contractul încheiat de reprezentant, în limitele împuternicirii, în numele reprezentatului produce efecte direct între reprezentat şi cealaltă parte.
Potrivit art. 2.021 c.civ. în lipsa unei convenţii contrare, mandatarul care şi-a îndeplinit mandatul nu răspunde faţă de mandant cu privire la executarea obligaţiilor asumate de persoanele cu care a contractat, cu excepţia cazului în care insolvabilitatea lor i-a fost sau ar fi trebuit să îi fi fost cunoscută la data încheierii contractului cu acele persoane.
Potrivit art. 1.309 alin. 1 din c.civ., contractul încheiat de persoana care acţionează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire sau cu depăşirea puterilor conferite, nu produce efecte între reprezentat şi terţ.
Potrivit art. 1.311 din c.civ., în cazurile prevăzute la art. 1.309din c.civ., cel în numele căruia s-a încheiat contractul poate să îl ratifice, respectând formele cerute de lege pentru încheierea sa valabilă; terţul contractant poate, printr-o notificare, să acorde un termen rezonabil pentru ratificare, după a cărui împlinire contractul nu mai poate fi ratificat.
Potrivit art. 1.309 alin. 2 din c.civ., dacă însă, prin comportamentul său, reprezentatul l-a determinat pe terţul contractant să creadă în mod rezonabil că reprezentantul are puterea de a-l reprezenta şi că acţionează în limita puterilor conferite, reprezentatul nu se poate prevala faţă de terţul contractant de lipsa puterii de a reprezenta.
Potrivit art. 1.310 din c.civ., cel care încheie un contract în calitate de reprezentant, neavând împuternicire ori depăşind limitele puterilor care i-au fost încredinţate, răspunde pentru prejudiciile cauzate terţului contractant care s-a încrezut, cu bună-credinţă, în încheierea valabilă a contractului.
Potrivit art. 1.297 din c.civ., contractul încheiat de reprezentant în limita puterilor conferite, atunci când terţul contractant nu cunoştea şi nici nu ar fi trebuit să cunoască faptul că reprezentantul acţiona în această calitate, îi obligă numai pe reprezentant şi pe terţ, dacă prin lege nu se prevede altfel; cu toate acestea, dacă reprezentantul, atunci când contractează cu terţul în limita puterilor conferite, pe seama unei întreprinderi, pretinde că este titularul acesteia, terţul care descoperă ulterior identitatea adevăratului titular poate să exercite şi împotriva acestuia din urmă drepturile pe care le are împotriva reprezentantului.

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestru

Art. 729 Limitele urmăririi veniturilor băneşti din c.pr.civ.
(1) Salariile şi alte venituri periodice, pensiile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum şi alte sume ce se plătesc periodic debitorului şi sunt destinate asigurării mijloacelor de existenţă ale acestuia pot fi urmărite:a) până la jumătate din venitul lunar net, pentru sumele datorate cu titlu de obligaţie de întreţinere sau alocaţie pentru copii;b) până la o treime din venitul lunar net, pentru orice alte datorii.
(2) Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiaşi sume, urmărirea nu poate depăşi jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanţelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.
(3) Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului şi sunt destinate asigurării mijloacelor de existenţă ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părţii ce depăşeşte jumătate din acest cuantum.
(4) Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensaţia acordată salariaţilor în caz de desfacere a contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziţii legale, precum şi sumele cuvenite şomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligaţie de întreţinere şi despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel.
(5) Urmărirea drepturilor prevăzute la alin. (4) se va putea face în limita a jumătate din cuantumul acestora.
(6) Sumele reţinute potrivit prevederilor alin. (1) - (4) se eliberează sau se distribuie potrivit art. 864 şi următoarele.
(7) Alocaţiile de stat şi indemnizaţiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum şi orice alte asemenea indemnizaţii cu destinaţie specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.

Art. 970 Obiectul popririi asigurătorii din c.pr.civ.
Poprirea asigurătorie se poate înfiinţa asupra sumelor de bani, titlurilor de valoare sau altor bunuri mobile incorporale urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente, în condiţiile stabilite la art. 953.
ART. 631 alin. 1 din c.pr.civ.
Executarea silită poate fi pornită împotriva oricărei persoane fizice sau persoane juridice, de drept public sau de drept privat, cu excepţia acelora care beneficiază, în condiţiile legii, de imunitate de executare.
ART. 781 alin. 2 și 5 din c.pr.civ.
În cazul popririi sumelor de bani din conturile bancare, pot face obiectul urmăririi silite prin poprire atât soldul creditor al acestor conturi, cât şi încasările viitoare, cu respectarea limitelor prevăzute la art. 729, dacă este cazul.
Nu sunt supuse executării silite prin poprire:
a) sumele care sunt destinate unei afectaţiuni speciale prevăzute de lege şi asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziţie;
b) sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanţări primite de la instituţii sau organizaţii naţionale şi internaţionale pentru derularea unor programe ori proiecte;
c) sumele aferente plăţii drepturilor salariale viitoare, pe o perioadă de 3 luni de la data înfiinţării popririi. Atunci când asupra aceluiaşi cont sunt înfiinţate mai multe popriri, termenul de 3 luni în care se pot efectua plăţi aferente drepturilor salariale viitoare se calculează o singură dată de la momentul înfiinţării primei popriri.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanţelor naţionale echivalente sau pentru furnizarea de informaţii privind contul bancar, precum și informaţii referitoare la partea căreia îi revine obligaţia de a plăti taxele respective

Nu se aplică, nu este cazul.
În baza raporturilor contractuale dintre bănci și clienți și legislației specifice bancare, înființarea măsurilor de indisponibilizare a conturilor clienților este o operațiune comisionată de bănci ca si comision de poprire (atât pentru măsuri asiguratorii, cât si masuri executorii înființate pe conturile clienților).
Comisionul este setat la înființarea popririi, dar, în cazul operațiunii de indisponibilizare de contului (care face obiectul Regulamentului) **comisionul nu este practic încasat de la client**.
Motivul este acela că, încasarea efectiva a comisionului se face la momentul consemnării sumelor de bani către organele judecătorești/fiscale, adică la momentul plății popririi. Or, Regulamentul are ca obiect indisponibilizarea sumei, nu și plata acesteia. Regulamentul nu are ca obiect poprirea executorie.
Drept consecință, in cazul masurilor asiguratorii (cum ar fi o măsura asiguratorie europeana dispusa prin ordonanță), unde nu exista “pasul final” de consemnare, ci doar operațiunea de indisponibilizare realizata de banca urmare a primirii documentației din partea unui organ care a dispus înființarea respectivei masuri, **comisionul nu este practic încasat de la client**.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanţei asigurătorii

Pentru notificarea şi comunicarea actelor de procedură se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 20 lei și onorarii maximale de 400 lei (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale şi maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 1).
Pentru executarea ordonanței asigurătorii se percep de către executorii judecătorești onorarii minimale de 100 lei și onorarii maximale de 1.200 lei pentru debitor persoană fizică și 2.200 lei pentru debitor persoană juridică (A se vedea Anexa I la Ordinul Ministrului Justiției nr. 2550/C/14.11.2006 privind aprobarea onorariilor minimale şi maximale pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, pct. 10).
Onorariile executorilor judecătorești sunt publicate pe site-ul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, la Secțiunea ”Cadru Legislativ”, Ordine, Ordinul nr. 2550 din 14/11/2006 privind aprobarea onorariilor minimale si maximale pentru serviciile prestate de executorii judecatoresti
https://www.executori.ro/legislatie/lege .
Onorariile sunt percepute pentru serviciile prestate de executorii judecătoreşti în România.
Pentru taxele judiciare de timbru, a se vedea informațiile furnizate la lit. n).

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanţelor naţionale echivalente

Potrivit dreptului comun, nu există o ordine de prioritate între popririle asigurătorii, ci între creanțele a căror conservare se urmărește, în funcție de felul lor.
Art. 865 Rangul creanţelor cu preferinţă generală din c.pr.civ.
(1) În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulţi creditori sau când, până la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executare, au depus şi alţi creditori titlurile lor, executorul judecătoresc procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferinţă, dacă legea nu prevede altfel:
a) creanţele reprezentând cheltuieli de judecată, pentru măsuri asigurătorii sau de executare silită, pentru conservarea bunurilor al căror preţ se distribuie, orice alte cheltuieli făcute în interesul comun al creditorilor, precum şi creanţele născute împotriva debitorului pentru cheltuielile efectuate cu ocazia îndeplinirii condiţiilor sau formalităţilor prevăzute de lege pentru dobândirea dreptului asupra bunului adjudecat şi înscrierea acestuia în registrul de publicitate;
b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiţia şi starea acestuia;
c) creanţele reprezentând salarii şi alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite şomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreţinerea şi îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătăţii, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum şi creanţele reprezentând obligaţia de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii;
d) creanţele rezultând din obligaţia legală de întreţinere, alocaţii pentru copii sau obligaţia de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă;
e) creanţele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuţii şi din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale şi bugetelor fondurilor speciale;
f) creanţele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
g) creanţele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietăţii publice prin fapte ilicite;
h) creanţele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum şi din chirii sau arenzi;
i) creanţele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;
j) alte creanţe.
(2) Dispoziţiile privind subrogaţia legală rămân aplicabile în folosul celui care achită oricare dintre creanţele prevăzute la alin. (1).
(3) În cazul creanţelor care au aceeaşi ordine de preferinţă, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată se repartizează între creditori proporţional cu creanţa fiecăruia.
ART. 866 Declararea creanţelor statului

(1) În termen de 15 zile de la începerea executării silite, potrivit legii, orice creditor poate cere statului sau unităţilor administrativ-teritoriale să declare creanţele lor privilegiate. Această cerere va fi înscrisă în registrele de publicitate numai dacă se depune dovada notificării făcute organelor fiscale teritoriale.
(2) În termen de 30 de zile de la notificare, statul sau unitatea administrativ-teritorială trebuie să declare şi să înscrie valoarea creanţei sale.
(3) Nerespectarea obligaţiei prevăzute la alin. (1) are ca efect pierderea preferinţei în raport cu creditorii care au solicitat declaraţia.
ART. 867 Rangul creanţelor garantate
Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferinţă conservate, în condiţiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanţele lor vor fi plătite înaintea creanţelor prevăzute la art. 865 alin. (1) lit. c).
ART. 868 Rangul creanţelor accesorii
Dobânzile şi penalităţile sau alte asemenea accesorii ale creanţei principale vor urma ordinea de preferinţă a acestei creanţe.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Conform art. 1 alin. 3 și 4 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, *calea de atac prevăzută la art. 33 alin. (1) din Regulamentul nr. 655/2014 este de competența instanței ierarhic superioare celei care a pronunțat încheierea prin care s-a admis cererea de ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare*.
Căile de atac împotriva executării ordonanței asigurătorii de indisponibilizare a conturilor bancare prevăzute la art. 34 din Regulamentul nr. 655/2014 sunt de competența instanței de executare.

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanţele la care trebuie introdusă o cale de atac şi termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

Conform art. 1 alin. 5 al art. I indice 8 din Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană, aprobată cu completări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, *căile de atac prevăzute la art. 37 din Regulamentul nr. 655/2014 sunt de competența instanței ierarhic superioare celei prevăzute la alin. (3) sau alin. (4) ale prezentului articol, respectiv de competența instanței ierarhic superioare celei prevăzute la art. 35 din același regulament; căile de atac se introduc în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel*.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

În conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, cererile de mai jos se taxează astfel:
cereri în legătură cu măsurile asigurătorii - 100 lei;
când cererile au ca obiect instituirea de măsuri asigurătorii asupra navelor și aeronavelor se taxează cu 1.000 lei;
cereri de ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare, formulate potrivit Regulamentului (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială - 100 lei.

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

România nu acceptă nicio altă limbă decât cea română (art. 128 alin. 1 din Constituție și art. 16 alin. 1 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară).
Ultima actualizare: 16/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.